

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er uenig med fru Pernille Frahm i kritikken af kommunalreformen, men det er jo nok ikke en overraskelse. Jeg synes, at det er så positivt, at vi nu har fået samlet ansvaret for indsatsen på det sociale område ét sted, og at børn ikke læn- gere skal være kastebolde mellem kommuner og amter, der strides om, hvem der egentlig har ansvaret for at gøre hvad, og hvem der skal betale hvad. Nu er der ingen tvivl om, at det er kom- munen, som står med ansvaret, og som skal sør- ge for at handle på de problemer, der gør sig gældende.

Så forstår jeg heller ikke fru Pernille Frahms kritik af at understrege, at der tilsyneladende bliver grebet meget sent ind, at man skal anbrin- ge dem, der har brug for det, og at man skal sat- se på forebyggelse, for det er jo lige præcis det, det handler om, altså at man netop bruger den brede palet af muligheder, og at man sørger for at opdage i tide, hvordan man allerbedst kan tage hånd om barnets problem.

Der er ikke nogen enkle løsninger. Det er ikke sort-hvidt, og hvad det er for en indsats, der er den rigtige, vil være helt afhængigt af den kon- krete situation, af de problemer, barnet slås med. Det er jo det, det hele handler om, nemlig at væl- ge det rigtige for barnet.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Lad os sige, at det var sådan, at der kun var én instans. Så ville det være dejligt, hvis det så var sådan, at den instans rent faktisk løste sin opga- ve. Lige nu er problemet, at vi opdager, at der er kommuner, der ikke løser opgaverne, og de fortæller det jo åbent. Lolland Kommune har meldt ud, at den ikke vil fjerne dem, den kalder gar- dingsvingere. Jeg vil gerne vide, hvad ministeren har gjort ved det.

Aalborg Kommune melder, at hvis den skal løse opgaven, og det har den så besluttet sig for at gøre, betyder det en budgetoverskridelse på over 14 mio. kr. Kan ministeren ikke begynde li- gesom at lugte luntten, med hensyn til hvad det er, der sker her? Hvad er det, der er galt i for- hold til at løse opgaven? Det er jo ikke loven, det drejer sig om, det er pengene; det bliver jo sagt så tydeligt, så tydeligt.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Den der diskussion om pengene synes jeg domi- nerer alt for meget i SF's syn på det her område, for erfaringen er jo, at det måske ikke altid er den økonomisk dyreste løsning, som også er den rigtige løsning for barnet. Og der er det jo, vi har behov for, at man ser meget mere nøje på, hvad det er, barnet har brug for.

Når vi ved anbringelser af de unge over 15 år kan konstatere, at i op imod halvdelen af sager- ne bryder anbringelsen sammen, er det jo, man skal tænke i alternative foranstaltninger. De al- ternative foranstaltninger vil så typisk være bil- ligere; det er det, vi kan se af de erfaringer, der er i visse kommuner. Men der er det altså også sådan, at der både er billigere, men også bedre løsninger for den unge.

Der er det, jeg simpelt hen synes vi har været for dårlige til i forbindelse med indsatsen at fin- de ud af, hvad det er, der kan gøre en positiv forskel for den unge.

For at sikre, at kommunerne også gør det, de skal, jævnfør lovgivningen, har vi jo netop styr- ket Ankestyrelsens muligheder for at gribe ind. Den har fået egen drift-kompetence, og der læg- ger jeg jo op til, at vi yderligere giver Ankesty- relsen nogle muligheder for at udstede pålæg til kommunerne.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Først kan jeg ikke lade være med at undre mig over, at ministeren brystede sig af, at hun havde fået indført en refusionsordning i forbindelse med kommunalreformen. Der var altså refu- sionsordninger i forvejen. Det, man gjorde med kommunalreformen, var at forringe de refu- sionsordninger, så kommunerne nu skal betale en meget større del, end de skulle tidligere.

Det, som er problemet, er jo, at ministeren si- ger: Jamen det vil være lovbrud, hvis kommu- nerne af hensyn til økonomien vælger ikke at anbringe. Ja, det er der sådan set ingen af os der er i tvivl om. Hvis kommunerne er så ærlige, at de fortæller, at det er derfor, de ikke anbringer, sker der ikke noget ved det. Problemet er jo, at det ikke har nogen konsekvens. Under den her regering, som jo ellers i alle mulige sammen- hænge bryster sig af, at lov er lov, og at lov skal holdes, og som går ind for det med noget for no- get, er det sådan, at når det kommer til det socia- le område, så gælder det jo ikke. På anbringel- sesområdet og på alle mulige andre sociale om-